

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Framing Egypt : Roman literary perceptions of Egypt from Cicero to Juvenal

Leemreize, M.E.C.

Citation

Leemreize, M. E. C. (2016, November 9). *Framing Egypt : Roman literary perceptions of Egypt from Cicero to Juvenal*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/44023>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/44023>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/44023> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Leemreize, M.E.C.

Title: Framing Egypt : Roman literary perceptions of Egypt from Cicero to Juvenal

Issue Date: 2016-11-09

STELLINGEN

behorend bij het proefschrift:

Framing Egypt *Roman literary perceptions of Egypt from Cicero to Juvenal*

van Maaïke Elisabeth Cecilia Leemreize

1. In Romeinse literatuur is Egypte noch de Ander, noch het Zelf, maar altijd een polyvalent begrip in termen van Romeinse identiteitsvorming.
Vgl. dit proefschrift.
2. Op de mentale kaart van de *Naturalis Historia* van Plinius de Oudere is Egypte een integraal onderdeel van de Romeinse wereld.
Vgl. dit proefschrift.
3. De vergelijking van Cleopatra met vier vrouwen uit de Griekse mythologie in Propertius 3.11 heeft een domesticerend effect: zij is minder vreemd dan gedacht.
Vgl. dit proefschrift.
4. In Tibullus 1.7 wordt Egypte geïntroduceerd en gepercipieerd op een etnografische manier. Dit heeft fundamentele consequenties voor de interpretatie van Egypte in dit gedicht én voor het gedicht in zijn geheel.
Vgl. dit proefschrift.
5. De phoenix-digressie in Tacitus *Annales* 6.28 biedt troost voor de gruwelen van Tiberius, omdat zij hoop verschaft op een betere toekomst.
contra KEITEL, Elizabeth, 'The non-Appearance of the Phoenix at Tacitus, Annales 6.28', *The American Journal of Philology* 120.3 (1999), 429-442
6. Alhoewel Pausanias en Plinius de Oudere door kunsthistorici veelal in één adem worden genoemd^o, verschillen ze wezenlijk van elkaar: de één ziet het verleden, de ander het heden.
^oe.g. SMITH, Tyler Jo and Dimitris PLANTZOS (eds.), 'Pliny and Pausanias', in: *A Companion to Greek Art* (2 vols.), Oxford and Chichester: Wiley-Blackwell, 2012, chapter 14.4; VAN DEN AKKER, Paul, 'Erfgenamen van Plinius en Pausanias: twintig eeuwen kunstgeschiedschrijving', in: Mieke Rijnders en Patricia van Ulzen (eds.), *Manieren van kijken: inleiding kunstgeschiedenis*, Heerlen: Open Universiteit, 2010, 98-139.
7. Niet Rome, maar de Griekse steden zelf bewerkstelligden hun verregaande integratie in het Romeinse Rijk in de keizertijd.
8. Er kan nog steeds lering worden getrokken uit het Romeinse Rijk: De *Naturalis Historia* van Plinius de Oudere laat zien hoe eenheid kan worden gecreëerd in een cultureel diverse wereld.
9. Onderzoek en onderwijs zijn even belangrijk. Elke maatregel die het evenwicht tussen beide verstoort, moet worden afgeschaft.